

Софийски Районен съд е сезиран с жалба от „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД със седалище и адрес на управление: , с ЕИК: представлявано от изпълнителния директор М. С., чрез упълномощен защитник против Наказателно Постановление № 38 - 125/ 02.11.2021г. издадено от Председател на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което на дружеството е наложено наказание имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за административно нарушение по чл.59, ал.1 във вр. с чл.15, ал.1 от ЗМИП.

В жалбата процесуалният представител на жалбоподателя оспорва законосъобразността на наказателното постановление с твърдението, че същото е било издадено при липса на противоправно изпълнително деяние, допуснати съществени процесуални нарушения и наличие на маловажност на случая. В заключение се иска от съда да постанови решение, с което същото да бъде отменено като бъдат присъдени и разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД, редовно призован, не се представлява.

Административно – наказващият орган Председател на ДАНС, редовно призован, не се явява. Представлява се от упълномощен юрисконсулт, който оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Излага подробни съображения в тази насока. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните в хода на производството писмени доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от легитимирана с това право страна, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съдът, като взе предвид събраните по делото гласни и писмени доказателства приема за безспорно установена следната фактическа обстановка:

На 30.06.2020г., в гр. София, чрез официалната интернет страница на „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД бил склучен индивидуален договор за потребителски кредит „Хелп Кредит безкрай с № със страни: КРЕДИТОР „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД, с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: със седалище и адрес на управление: и КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛ „Daniservice“ ЕООД, с ЕИК: ***** с постоянен и настоящ адрес:

Видно от нанесените данни в договора, в полето за физическо лице попълнена информация за юридическо лице.

Съгласно договора „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД се задължило да предостави на кредитополучателя по банков път или в брой договорената парична сума, в размер и при условия, посочени в договора за сумата от 9 500 лева за срок от

36 месеца.

Дружеството „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД е задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП и не е идентифицирало клиента си преди сключване на договора за потребителски кредит съгласно изискванията на чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, а именно чрез проверка на тяхната идентификация преди установяване на делови взаимоотношения. По силата на сключния договор е било установено делово взаимоотношение по смисъла на &1, т.3 от ДР на ЗМИП и за кредитора е било възникнало задължение да идентифицира лицето, което е действителен собственик на клиента – чуждестранно юридическо лице, изпълнявайки указанията в чл.59, ал.1 от ЗМИП.

От клиентското досие на кредитополучателя не са били налични справки и документи, доказващи изпълнение на указанията по чл.59, ал.1 т.1, т.2 и т.3 от ЗМИП.

При извършена проверка на 11.08.2021г. от експерт в сектор „Контрол основан на риска“ М. М. и М. С. било установено, че „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД не разполага с писмени доказателства, удостоверяващи изпълнение на законовите предписания. Резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол с даване на препоръки. Едни от тях били по отношение на клиентите – физически лица и на законните представители и пълномощници на юридически лица, дружеството стриктно да спазва разпоредбите на чл.53 от ЗМИП и чл.54, ал.7 от ЗМИП. С протокола са били предоставени два месеца, считано от момента на неговото връчване, за предприемане на действия по изпълнение на препоръките.

Протоколът бил връчен на управителя на „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД на 11.08.2021г. На същата дата бил съставен АУАН във връзка с едно от нарушенията, отразени в протокола, а именно това в 1.3.1. Срещу направените констатации било депозирано обяснение от управителя на дружеството – кредитор, в което било изрично посочено, че изискуемата проверка е била направена в Централния бизнес регистър на Дания и Гренландия. Същите обаче не били подкрепени с никакви писмени доказателства, които се изискват от закона, което обусловило издаването на обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка съдът възприе за безспорно установена въз основа на разпитания в хода на съдебното производство свидетел, както и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

Видно от показанията на М. М., дадени непосредствено в съдебно заседание е, че същият освен актосъставител, е бил и участник при извършената проверка и направените констатации. В показанията си заявява, че спрямо дружеството – жалбоподател били установени и други нарушения, както и че липсват данни, същото да е извършило проучване на кредитополучателя по договора, в съответствие с изискванията на ЗМИП. Съдът кредитира показанията на разпитания свидетел като еднопосочни, логични и непротиворечиви. Същите се потвърждават от приобщените по

реда на чл.283 от НПК писмени доказателства и в частност от представените едва с жалбата справки от търговския регистър.

Предмет на преценка на настоящето производство е съответствието на санкционния акт както с материалния, така и с процесуалния закон.

Както АУАН, така и обжалваното НП са издадени от компетентните органи и в рамките на законоустановените давностни срокове по чл.34, ал.1 и ал.2 от ЗАНН. Същите отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

При извършена служебна проверка по законосъобразността на обжалвания санкциониращ акт съдът констатира, че същият е необоснован и издаден в нарушение на закона.

Видно от писмените доказателства по делото и в частност от обясненията на изпълнителния директор на „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД е, че същият заявява че е извършил проучване на лицето, с което е бил сключен процесният договор за потребителски кредит. В тях изрично се посочва, че дружеството „Daniservise“ ЕООД е с индивидуален собственик на капитала – физическо лице. С жалбата, с която се обжалва наказателното постановление, е представена разпечатка от Търговски регистър в държавите от ЕС, като от данните за дружеството – кредитополучател се установява, че същото действително е било с неограничено отговорен съдружник физическо лице.

Независимо, че датата на извлечението е от 16.11.2021г. то същата потвърждава изнесените от изпълнителния директор данни, което навежда на извода, че такова проучване е било направено. Без представените писмени доказателства да са били оспорени съдът следва да кредитира тяхното съдържание на плоскостта на наведените в обясненията фактически твърдения. При този анализ на писмените доказателства следва да се приеме, че дружеството – жалбоподател изобщо не е извършило вмененото му административно нарушение, тъй като е изпълнило изискванията на закона, регламентирани в чл.54, ал.2 от ЗМИП. Тъй като договорът е бил сключен между юридически лица – търговци, жалбоподателят не е следвало да извършва проверка по чл.53, ал.1 от закона.

На следващо място, по незнайно какви причини, и след дадени предписания за отстраняване на установените нарушения в Констативния протокол за срок от два месеца, е бил съставен АУАН за едно от тях. Именно предоставеното време е следвало да бъде отчетено като даден от самия административно наказващ орган толеранс за отстраняване на констатираното нарушение. Санкционирането на дружеството преди самия срок, следва да се приеме като действие, накърняващо правото му на защита в процеса.

Дори и да се приеме наличието на извършено нарушение следва да бъде споделено и възражението на жалбоподателя за маловажност на случая. За да се прецени степента на обществена опасност на нарушенietо, е необходимо да се обсъдят всички обстоятелства, свързани с обективното отрицателно

въздействие, което деянието е оказало или може да окаже спрямо обекта на посегателство. В разглеждания случай не са налице други нарушения на ЗМИП, касае се за инцидентно нарушение, нехарактеризиращо дейността на дружеството.

Независимо, че административното нарушение е извършено посредством бездействие и настъпването на вредоносни последици не е елемент от фактическия му състав, то разкрива явно незначителна степен на обществена опасност по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК, вр. чл. 11 и чл. 28 ЗАНН. От страна на районния съд е извършен задълбочен и прецизен анализ на предпоставките за прилагане на чл. 28 ЗАНН, които настоящата касационна инстанция споделя. Наличието на маловажен случай се преценява за всяко административно нарушение конкретно и същото не зависи от състава на нарушението. В разглеждания случай, макар и да е налице съставомерно деяние по чл. 59, ал. 1 вр. чл. 15, ал. 1 ЗМИП, то безспорно е маловажно по смисъла на закона. Осъществена е целта на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, поради което налагането на имуществена санкция в размера, определен в наказателното постановление, е явно несправедливо.

Неоснователно е възражението на процесуалния представител на административно наказващия орган, че извършеното нарушение е с висока степен на обществена опасност, тъй като дружеството е извършило и други подобни нарушения, което се установява от Констативен протокол № ФР-10-5042/11.08.2021г. По делото не са представени доказателства „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД да е било санкционирано за други подобни нарушения. Отправените препоръки с констативен протокол са неотносими към настоящето производство, тъй като установените с него нарушения са предмет на отделен съдебен контрол (в този смисъл са Решение № 756/11.02.2022г. по дело № 12222/2021г., Решение № 2642/ 20.04.2021г. по дело № 1597/21г. по описа на АССГ и др.).

Поради изложените съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

При този изход на делото административно наказващият орган следва да бъде осъден да заплати на „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД сумата в размер на 400 лева, представляваща договорено и заплатено адвокатско възнаграждение по силата на Договор № 1165/17.11.2021г., която, предвид размера на наложената санкция, не се явява прекомерна, както и по сметка на СРС сумата от 5.00 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.